

โพกัส พระเครื่อง

โคมคำ

komkam.ks@gmail.com

“W รัชครุภานภิตติคุณ” หรือ “หลวงพ่อน้อย อินทสารี” อัตตเจ้าอาวาส วัดธรรมศาสตร์ จ.นราธิวาส เกจิอาจารย์ดังแห่งยุค เป็นต้นนาแห่งเมืองนครปฐมรูปหนึ่ง ได้รับเป็นเจ้าตัวบุน “เหเรียญหน้า เสือ-เหเรียญหล่อหัวน้ำเต้า” ขึ้นดือลั่น

ประการสำคัญ หลวงพ่อน้อย ยังเป็นสหธรรมมิตรวมยุคสมัยกับหลวงปู่ตู่ วัดประดู่ จิมพลี, หลวงพ่อผิน วัดดอนยายหอม, หลวงปู่เสง วัดกัลยาณ์ฯ

ด้านนัตถყมคงคลได้รับความนิยมอย่างมาก อาทิ เหเรียญทรงเสมอรุ่นแรก, เหเรียญหล่อหัวน้ำเสือรุ่นแรก สร้างประมาณปี 2497-2498, เหเรียญหล่อหัวน้ำเต้า สร้างปี 2497-2498 มีหลาຍรุ่นหลายเนื้อโลหะกัน

นอกจากนี้ ยังมีรูปหล่อหลวงพ่อน้อย พระพิมพ์สมเด็จ, พระยอดธง, พระบิดา และเครื่องรางของขลังอีกจำนวนมาก

สำหรับ “เหเรียญทรงเสมอหลวงพ่อน้อยรุ่นแรก” สร้างขึ้นเมื่อปี 2496 เป็นเหเรียญหล่อพิมพ์เนื้อโลหะผสมทองแดง

ด้านหน้าเหเรียญ ด้านบนมีอักษรตัวบุน เรียนค่าว่า “หลวงพ่อน้อย” ตรงตัว “ห” มีขีดบิวโน้นห้าขอบด้านหน้ามีลายกัน กึงกลางเป็นรูปเหมือนหลวงพ่อน้อยเครื่องครุหันหน้าตรง ด้านล่างรูปหลวงพ่อน้อยประมาณ面貌อกตัดตรง และไม่มีส่วนไดซิดเล่นขอบ จุดสังเกตมีเลื่อนขึ้นแนวคากาชวงเหเรียญ

ด้านหลังเหเรียญเรียบ มียันต์นะปรมั่ง ตรงกลางเป็นแก้บุนเขียนมา เหเรียญรุ่มนี้ ปัจจุบันหายาก

เหเรียญทรงเสมอรุ่นแรก มงคล ‘หลวงพ่อน้อย’ วัดธรรมศาสตรา นครปฐม

เหเรียญเสมอหลวงพ่อน้อย วัดธรรมศาสตรา

หันเป็นไปอย่างรวดเร็ว ร่าเรียนวิชาชนิดใหม่ๆ สำเร็จในมีติดชัด

มีคุณวิเศษหลายประการ โดยเฉพาะเกี่ยวกับวิชาการฝังสูบมีติ การเสกทรัพย์และการลงมั่นหลักมงคล ซึ่งให้ส้าหัวบุนประกอบพิธีทางคิกาດูกษัตติ มีเชือกเสี่ยงต่อตัวบุนที่จะจันกันมาก

ประมาณปี 2508 ท่านร่วมลงแผ่นโลหะปลูกเสกาไปเข้าพิธีด้วย ปรากฏว่าแผ่นโลหะนี้ เมื่อใส่ไปในเม้าหลอมกลับไม่หละลาย ซึ่งเป็น 1 ใน 5 ของพระอาจารย์ที่เกิดปรากฏการณ์แบบเดียวกัน จนเป็นที่โ Jong Jinn ในอิทธิปฎิทิวารี

หลวงพ่อน้อย สร้างวัตถุมงคลไว้หลาຍนิด

หลวงพ่อน้อย อินทารี

หั้งที่สร้างเป็นรุ่นๆ ในจำนวนมาก และที่ปลูกเสกเป็นการประจำให้กับลูกศิษย์เป็นการเฉพาะรายในจำนวนน้อย เมื่อรวมกันแล้วถึง 50 กว่าชนิด มีวัดทุปะสงค์เพื่อแจกเป็นที่ระลึก รวมทั้งแจกในโอกาสต่างๆ เช่น งานทอดกฐินและผ้าป่า งานสร้างศาลาการเปรียญ-สร้างพระอุโบสถ-สร้างโรงเรียน-สร้างหอระฆัง หรือกิจกรรมอื่นๆ ภายใต้วัด

อุปนิสัยของหลวงพ่อน้อย เป็นพระที่สงบเรียบร้อยอยู่เป็นนิจ มักน้อย สันโดษ มีเมตตาต่อบุคคลและสัตว์

ท่านได้สร้างอาคารโรงเรียนประชานาถ เมื่อปี พ.ศ.2495 สร้างอุโบสถ เมื่อปี พ.ศ.2501 สร้างศาสนสถานกวีตและถนน ในปี พ.ศ.2502 สร้างอาคารโรงเรียนหลังที่ 2 ในปี พ.ศ.2505 สร้างสถาปัตยกรรม ในปี พ.ศ.2510 สร้างภูมิสิริ ในปี พ.ศ.2511 สร้างหอระฆัง ในปี พ.ศ.2512 เป็นต้น

ด้วยสังหารเป็นลิ่งไม่เที่ยง ในที่สุดก็มรณภาพด้วยโรคชรา เมื่อวันอังคารที่ 17 พฤษภาคม 2513

ธีรอดาย 87 ปี พฤหัสฯ 87 ●

นักจากานี้ ยังมีปูหล่อหลวงพ่อน้อย พร
พิมพ์สมเด็จ พรษยอคง พรษปิตา และ
เครื่องรางของขลังอื่นๆ อีกจำนวนมาก

สำหรับ “หรียุทธเสมาหลวงพ่อน้อยรุ่น
แรก” สร้างขึ้นเมื่อปี 2496 เป็นหรียุทธพิมพ์
เนื้อโลหะผสมทองแดง

ด้านหน้าหรียุ ด้านบนมีอักษรตัวบู๊ เทียน
คำว่า หลวงพ่อน้อย ตรงด้าน “ห” มีดีบุราวน้ำท้า
ขอบด้านหน้ามีลายกัน กึงกลางเป็นรูปเปลี่ยน
หลวงพ่อน้อยครุ่งคั่งหันหน้าตรง ด้านล่างรูป
หลวงพ่อน้อยประมาณแนวอกตัดตรง และไม่มี
ส่วนใดชิดเลื่อนขบวน จุดลังเกตมีเส้นขนยาวตามๆ
ขวางหรียุ

ด้านหลังหรียุเรียน มียันต์แปบมัง ดวง
กลมเป็นลักษณะไข่แมง หรียุรุ่นนี้ ปัจจุบันหา
ยาก

อ ตอนประวัติ เกิดที่บ้านหนองอ้อ ต.ธรรม
ศาลา อ.เมือง จ.นครปฐม เมื่อวันที่ 12
พฤษภาคม 2426

ไวย์เยาว์ บิดาไม่ไปหากไร้กับพระครูบริมา
นุรักษ์ (นาม) เจ้าอาวาสวัดธรรมศาลา เพื่อการ
ศึกษาเล่าเรียนและรับการอบรม จนมีความรู้ความ
สามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทยกับภาษา
ขอม

อายุ 20 ปี เข้าพิธีอุปสมบท ที่วัดธรรมศาลา
เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2446 มีพระอธิการทอง
วัดละมุน อ.นครชัยศรี เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครู
บริมานุรักษ์ (นาม) วัดธรรมศาลา เป็นพระกรรม
วาจาเจ้า พระสมุทต์แสง วัดไก่ เมืองพะรอนุ
สาวนาการย์ มีนามฉายาว่า อินทร์

หลังอุปสมบท มีความสนใจศึกษาทางด้าน
วิปสัมพุทธและวิทยาคม ศึกษาพร้อมร่วมวันนัย
เป็นน้องต้นจากอาจารย์หลายรูป ได้แก่ พระ
อธิการทอง วัดละมุน พระครูบริมานุรักษ์ (นาม)
พระครูทักษิณนาภิล (แจ้ง) พระสมุทต์แสง วัดไก่
รวมทั้งอาจารย์อื่นๆ พระราชสังฆมีวิทยาคม

มีความรู้ภาษาขอมมากแต่เดิมและมีสามาชิ
มั่นคงแห่งแหน่ง จึงทำให้การศึกษาทางพุทธศาสนาของ

หรียุเสมาหลวงพ่อน้อย วัดธรรมศาลา

ทำนเป็นปีอ่อนรากเริ่ง ร่าเรียนวิชาชนิดใหม่ก็
สารเจริญไม่ติดขัด

มีคุณวิเศษหลายประการ โดยเฉพาะที่กว้าง
วิชาการฝังลูกนิมิต การเสกทรัพย์และการลงไม้
หลักมุกคล ซึ่งใช้สำหรับการประกอบเพิ่ริเวงศิลป
ถูกชนนี้ มีชื่อเรียงโด่งดังเป็นที่ใจจันกันมาก

จนปรากฏว่าสังฆเสนาสนะทั่วทุก方 ที่ได้
รับรู้ไว้ล้วนมีความคัดดีสิทธิ์เป็นที่นิยมมาก
ดังมีเรื่องเล่าขานว่า โกรใจบานห้าที่เข้ามา
ใจกรรมลิงของมีค่าภายในปูนียสถานวัดดู
เหล่านั้น ไม่อาจเด็ดลอดออก不去ได้ ถึงออกไป
แล้วก็ต้องกลับมาให้จับจนได้

๙ นพุทธากิ่งกางต่างๆ หลวงพ่อน้อยมักได้รับ
นิมนต์ให้ร่วมปลูกเสด็จแบบทุกครั้ง โดย
ช่วงเบื้องปลายชีวิต ท่านได้รับนิมนต์ไปร่วมใน
พิธีพุทธากิ่งกาน ที่อินฯ อุบลราชธานี เมื่อปี
2500 ได้เข้าร่วมชุมนุมพระอาจารย์ 1,782 รูป ใน
พิธีพุทธากิ่งกางสร้างพระสมเด็จและรูปปั้นเจ้าพระ
พุฒาเจ้า (โต) เป็นอนุสรณ์กุฏิพุทธากล

โดยมีบันทึกประวัติในหนังสือชุมนุมพระ
อาจารย์ ความสำคัญมีว่า “พระอาจารย์น้อย อิน
ทร์ อายุ 77 ปี พำรยา 57 เจ้าอาวาสวัดธรรม
ศาลา ตាบลธรรมศาลา ลงทางแทบทุกมื้อกันกระทำ
มหานิยม ตลอดutherland-ปี กลดวนบัย กันขยันเตรียม
ต่างๆ ลี้ยงบุตรร่วม แก้ตึกอ้ออัน กันแก้เงินลูก ใส่
กันถุง มีเงินใช้ไม่ขาดมือ มีอานาจ”

นักจากานี้ พิธีเททองหล่อพระพุทธชูประการิ
ห์สำคัญอีกครั้งหนึ่ง ที่วัดประสานบุญญาหาร เมื่อ

ประมาณปี 2508 ท่านร่วมลงแผ่นโลหะปลูกเสก
ไปเข้าพิธีด้วย ปรากฏว่าแผ่นโลหะนี้ นื้อใส่ไปใน
เม้าหลอมกลักไม่หลอย ซึ่งเป็น 1 ใน 5 ของพระ
อาจารย์ที่เกิดปรากฏการณ์แบบเดียวกัน จนเป็นที่
โจษจันในอิทธิปัฏฐาทริย

หลวงพ่อน้อย สร้างวัดถุ่งคลวัดท้ายชนิด

ศาลาการเบรียุ-สร้างพระอุโบสถ-สร้างโรงเรียน-
สร้างหอระฆัง หรือกิจกรรมอื่นๆ ภายใต้ด้วย

อุปนิสัยของหลวงพ่อน้อย เป็นพาระที่
สงบเรียบง่ายมีความอ่อนน้อม แมกน้อย สันโดษ มี
เมตตาต่อบุคคลและสัตว์

ทำได้สร้างอาคารโรงเรียนประชาบาล เมื่อปี
พ.ศ.2495 สร้างอุโบสถ เมื่อปี พ.ศ.2501 สร้าง
สะพานนกนกอธิและถนน ในปี พ.ศ.2502 สร้าง
อาคารโรงเรียนหลังที่ 2 ในปี พ.ศ.2505 สร้าง
ฉบับสถาน ในปี พ.ศ.2510 สร้างภูสิงห์ ใน
ปี พ.ศ.2511 สร้างหอระฆัง ในปี พ.ศ.2512
เป็นต้น

ด้วยลังขารเป็นลิ่งไม้เที่ยง ในที่สุดก็มีรถนาฬ
ด้วยโรคชรา เมื่อวันอังคารที่ 17 พฤษภาคม
2513

สิริอายุ 87 ปี พำรยา 87 ●

สมุนไพร

คณะเภสัชศาสตร์ ม.มหิดล

ว่านจูงนาง

Geodorum terrestre (L.) Garay

ORCHIDACEAE

๑ มัลล้มลูกชนิดกลวยไม้ดิน สูง 15-20
เซนติเมตร

ลักษณะ

ใบเดียว เรียงลับ รูปรีแกมขอบขนาน
กว้าง 4-7 เซนติเมตร ยาว 8-20 เซนติเมตร
โคนใบมน ปลายใบแหลม

ดอก ช่อจะๆ ก้านสั้น ออกที่โคนกอ สูง 5-10
เซนติเมตร ดอกย่อย 8-15 ดอก

กลีบเลี้ยงและกลีบดอกสีขาวหรือสีเหลือง
อ่อน กลีบปากมีร่องลิ้นที่ก่อทางกลีบ

ผล แห้งแตก ข้อนานนาน

ทั้งต้น ต้มน้ำดื่ม บำรุงกำลัง แก้ไข้

หนัง ●